

Sygn. akt I C 361/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku - Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aneta Arabas

Protokolant: Barbara Jaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015r. roku w G.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko I. G., C. G. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Bank (...) S.A. we W. na rzecz pozwanych I. G. i C. G. (1) kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 361/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 11.10.2013r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych I. G. i C. G. (1) kwoty 12.887,50 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od liczonej od kwoty 9.475,64zł od dnia 08.07.2011r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podał, iż pozwani zawarli z powodem umowę kredytu na zakup pojazdu samochodowego z dnia 04.06.2004r. Pozwani nie wywiązali się ze swojego zobowiązania, wobec czego całość kwoty należnej z tytułu umowy kredytu stała się wymagalna.

W dniu 14.02.2014r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwany, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacili powodowi kwotę żadaną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwana I. G. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wskazując, iż doszła do porozumienia z pozwanym C. G. (1), zgodnie z którym całość istniejącego zadłużenia z tytułu umowy kredytu zostanie spłacona przez pozwanego. Wobec powyższego – w ocenie pozwanej – jedynym dłużnikiem winien być C. G. (1).

Postanowieniem z dnia 12.09.2014r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04.06.2004r. (...) Bank S.A. we W. (obecnie: (...) S.A. we W.) zawarł z pozwanym C. G. (1) umowę kredytu na zakup pojazdu samochodowego nr (...) - (...) na warunkach w niej wskazanych.

Zgodnie z §3 pkt 2 umowy strony postanowiły, iż bank udzielił pozwanemu C. G. (1) kredytu w kwocie 32.666,48 zł na sfinansowanie zakupu pojazdu marki F. (...).

Na podstawie § 3 pkt 4 pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 84 ratach miesięcznych, których wysokość i terminy zapłaty oraz okres trwania umowy kredytu zostaną określone w załączniku nr 2 do umowy kredytu.

Pozwana I. G. oświadczyła, iż poręcza za dług pozwanego C. G. (1).

(dowód : umowa z dnia 04.06.2004r. kredytu na zakup pojazdu samochodowego –k. 56-57)

Z uwagi na fakt, iż pozwani nie wywiązywali się ze swojego zobowiązania wynikającego z umowy z dnia 04.06.2004r., powód (...) Agricole wystawił wyciąg z ksiąg banku na kwotę 12.887,50 zł, z czego należność główna wynosi 9.475,64 zł, zaś odsetki – 3.261,86 zł oraz koszty – 150 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku wystawiony w dniu 22.11.2011r.– k. 58)

Pozwem złożonym dnia 11.10.2013r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych I. G. i C. G. (1) kwoty 12.887,50 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od liczonej od kwoty 9.475,64zł od dnia 08.07.2011r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W dniu 14.02.2014r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacili powodowi kwotę żadaną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powyższemu orzeczeniu została nadana klauzula wykonalności.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 23.05.2014r. powód złożył wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 14.02.2014r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

(dowód: akta egzekucyjne KM (...) – wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 91)

W dniu 09.07.2014r. pozwana I. G. dokonała zapłaty całości zobowiązania wobec powoda wraz z kosztami egzekucji. Powyższa kwota została przekazana powodowi.

(okoliczność bezsporna – oświadczenie powoda – k. 43v)

Postanowieniem z dnia 14.07.2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie zakończył postępowanie egzekucyjne wobec zapłaty całości zadłużenia.

(dowód: akta egzekucyjne KM (...) - postanowienie z dnia .04.2013r. – k.94)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w postaci umowy z dnia 04.06.2004r., wyciągu z ksiąg bankowych wystawionego w dniu 22.11.2011r. przez powoda, oraz dokumentów zawartych w aktach egzekucyjnych Km (...).

Prawdziwość powyższych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania ani nie budziła zastrzeżeń Sądu.

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Bezsporny w niniejszej sprawie jest fakt zawarcia przez strony w dniu 04.06.2004r. umowy kredytu na zakup pojazdu samochodowego nr (...) - (...) na warunkach w niej wskazanych.

Nie ulega również wątpliwości, iż w dniu 14.02.2014r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacili powodowi kwotę żadaną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powyższemu orzeczeniu została nadana klauzula wykonalności.

W dniu 23.05.2014r. powód złożył wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 14.02.2014r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Strony wskazały również zgodnie, iż w dniu 09.07.2014r. pozwana I. G. dokonała zapłaty całości zobowiązania wobec powoda wraz z kosztami egzekucji. Powyższa kwota została przekazana powodowi.

Nie jest zatem sporny fakt wykonania zobowiązania przez pozwaną.

Z uwagi na wykonanie zobowiązania, powództwo podlegało oddaleniu.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwana I. G. – jako poręczyciel zobowiązania C. G. (1) wynikającego z umowy z dnia 04.06.2004r. – posiada legitymację bierną w niniejszej sprawie.

Zgodnie bowiem z art. 876 § 1 kc przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

Przepis art. 881 kc wskazuje zaś, iż w braku odmiennego zastrzeżenia, poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny.

Zgodnie z art. 366 § 1 kc kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

Nie mają zatem znaczenia dla rozstrzygnięcia argumenty podniesione przez pozwaną I. G. w sprzeciwie od nakazu zapłaty, iż jej zobowiązanie wobec powoda nie istnieje na skutek umowy zawartej z C. G. (1). Będąc poręczycielką pozwana była zobowiązana do zapłaty należności wynikających z umowy z dnia 04.06.2004r. jako współdłużniczka solidarna.

Jednakże kluczowe dla rozstrzygnięcia znaczenie ma bezsporny fakt uiszczenia całości zaległej kwoty w trakcie postępowania egzekucyjnego przez I. G.. Kwota powyższa została przekazana wierzycielowi.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku na mocy art. 354§1 kc i art. 366§1 kc.

Należy wskazać, iż Sąd orzekł o kosztach sądowych na mocy art. 98 kpc i art. 108§1 kpc oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, mając na uwadze wynik postępowania. Wprawdzie w chwili wniesienia powództwa roszczenie wobec pozwanych istniało, jednakże w toku postępowania doszło do jego wygaśnięcia na skutek dokonanej zapłaty całości zaległej kwoty. Wskazać należy, iż powód pomimo przyznania powyższego faktu (k.43v), podtrzymywał powództwo. Należy zatem uznać, iż powód przegrał sprawę, gdyż podtrzymywał powództwo, pomimo jego niezasadności z uwagi na dokonanie zapłaty. Sytuacja ta jest odmiennie

oceniana, gdy powód cofa pozew wskutek dokonanej zapłaty. W takim przypadku stroną powodową uznaje się za wygrywającą sprawę.

W rozpoznawanej zaś sprawie powód – mimo przyznania, że pozwana dokonał zapłaty całości zadłużenia – nie złożył oświadczenia o cofnięciu pozwu. Uznać zatem należy, iż powód jest stroną przegrywającą proces.